

آيَةُ الْكُرْسِيِّ

آيَةُ الْكُرْسِيِّ بِمَعْنَى نَشَانَةُ وَ دَلِيلُ حُكُومَتِ، نَشَانَةُ وَ دَلِيلُ قُدْرَتِ، مُعْجِزَةُ جَلَالِ، بِزْرَگِي، عَظَمَتِ وَ تَقَدُّسِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ
 اللهُ، نيست هيچ معبودی جز وی (بدون الله)، زنده است تدبير
 کننده (چاره ساز، چاره اندیش) عالم، نه ميگيردش پينه کی و نه خواب،
لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
 مَرَّ اوراست (از اوست)، آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمين است،
مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ
 کیست آنکسی که شفاعت کند مگر به اجازه وی،
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ
 میداند آنچه پیشروی خلق است و آنچه پس پشت خلق است،
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۗ
 و احاطه نمی کند به هیچ چیزی از معلومات او (از علم الله)، مگر
 به آنچه وی خواسته است.
وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۗ
 فراگرفته کرسی (حکومت، قدرت، فرمانروائی) او آسمان ها و زمین را،
وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۗ
 و در گرانی نمی افکند (نمی اندازد)، او را (الله را) نگهبانی آن هر دو،
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (۲۵۵)
 وَهْمَ وَيَسْت (وی است) از همه بلند با عظمت (با بزرگواری) (۲۵۵).